

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 21. märtsi 2005. aasta hagi
Saksamaa Liitvabariigi vastu**

(Kohtuasi C-132/05)

(2005/C 132/28)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 21. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu. Hageja esindajad on Eugenio De March ja Sabine Grünheid, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik ametlikult keeldus karistamast Saksamaa territooriumil selle eest, kui toodete, mis ei vasta toote kaitstud päritolunimetuse "Parmigiano Reggiano" tehnospetsifikaadile, märgistamisel kasutatakse tähist "Parmesan", ja soodustas sellega ehtsa ühenduse territooriumil kaitstava toote maine õigusvastast väärkasutust, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähistate ja päritolunimetuste kaitse kohta (¹) artikli 13 lõike 1 punktist b tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et juustu, mis ei vasta kaitstud päritolunimetuse "Parmigiano Reggiano" tehnospetsifikaadile "Parmesan" nimetuse all, käibesselaskmine Saksamaa Liitvabariigi territooriumil kujutab endast määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 punkti b rikkumist, mida Saksamaa ametiasutused peavad oma ametikohustustest tulenevalt takistama.

Kuna nimetus "Parmigiano Reggiano" on alates aastast 1996 kantud "Kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähistate registrisse" ja on seega kaitstud terves ühenduses, peavad liikmesriigid seda tähist kaitsema iga õigusvastase väärkasutuse, jäljendamise või seoste tekitamise eest, isegi kui on viidatud toote tegelikule päritolule või kui kaitstud nimetus on tõlgitud.

Komisjon väidab, et mõiste "Parmesan" on prantsuse keelel tuginev tõlge tähisest "Parmigiano Reggiano". Komisjoni arvates on mõisted "Parmesan" ja "Parmigiano Reggiano" sünonüümid, mis tähistavad Itaalias asjaomases päritolupiirkonnas toodetud juustu ja mida tõendavad kaitstud nimetuse tekkelugu ning viited arvukates entsüklopeedias aastast 1516 kuni tänapäevani. Kaitstud päritolunimetuse "Parmigiano Reggiano" regis-

treerimise tulemusena on geograafilised tähised "Parmigiano" ja "Reggiano" ühenduses kaitstud nii eraldi kui koos.

Komisjoni arvates puuduvad veenvad põhjendused, mis toetaksid Saksamaa Liitvabariigi seisukohta, et kui kasutada väljendit "Parmigiano" eraldi, on tegemist üldnimetusega määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 3 mõttes, mille puhul ei teki tarbijal seost ühe kindla geograafilise piirkonnaga.

Kuna nimetuse "Parmesan" kasutamise õigus on seega ainult piiritletud Itaalia piirkonna tootjatel, kes toodavad juustu vastavalt kohustuslikule tehnospetsifikaadile, siis keeldudes Saksamaa Liitvabariigi territooriumil takistamast nimetuse "Parmesan" väärkasutamist, on Saksamaa Liitvabariik rikkunud määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 punktist b tulenevaid kohustusi.

(¹) EÜT L 208, lk 1.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 23. märtsi 2005. aasta hagi
Itaalia Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-135/05)

(2005/C 132/29)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjoni esitas 23. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on õigustalituse ametnikud D. Recchia ja M. Konstantinidis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke meetmeid nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ (¹) jäätmete kohta, muudetud nõukogu direktiiviga 91/156/EMÜ, (²) artiklite 4, 8 ja 9 nagu ka nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ (³) ohtlike jäätmete kohta, artikli 2, lõike 1 ning nõukogu direktiivi 1999/31/EÜ (⁴) prügilate kohta, artikli 14 punktide a, b, ja c täitmiseks, siis on Itaalia Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon on arvukate dokumentide põhjal saanud teada suurest hulgast Itaalia territooriumil asuvatest ebaseaduslikest ning ametivõimude kontrollile mittealluvatest prügilatest, millest osa sisaldab ka ohtlikke jäätmeid.

Komisjon leiab, et kuna Itaalia Vabariik sallib selliste prügilate olemasolu, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nõukogu direktiivi 75/442/EÜ jäätmete kohta, muudetud direktiiviga 91/156/EMÜ, artiklitest 4, 8, ja 9, ning nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

Mis puudutab 16. juuli 2001. aasta seisuga kas lubade alusel tegutsenud või juba olemasolevaid prügilaid, siis puudulik teave ümberkorralduskavade kohta, mida nende prügilate juhtkond pidi edastama 16. juuliks 2002, viib komisjoni järeldusele, et selliseid ümberkorralduskavasid, asjaomaseid loamenetlusi ega direktiivi nõuetele mittevastavate prügilate võimalikuks sulgemiseks võetavaid meetmeid ei ole olemas.

Komisjon leiab seetõttu, et Itaalia Vabariik on rikkunud nõukogu direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta artikli 14 punktidest a, b ja c tulenevaid kohustusi.

(¹) EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39.

(²) EÜT L 78, 26.3.1991, lk 32.

(³) EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20.

(⁴) EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1.

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi 24. märtsi 2005. aasta hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu

(Kohtuasi C-137/05)

(2005/C 132/30)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik esitas 24. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Euroopa Liidu Nõukogu vastu. Hageja esindaja on C. Jackson, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada nõukogu 13. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2252/2004 liikmesriikide poolt väljastatud passide ja reisidokumentide turvaelementide ja biomeetria standardite kohta (¹);
- 2) EÜ artikli 231alusel otsustada, et alates passide määruuse tühistamisest kuni uue vastava õigusakti vastuvõtmiseni jäävad passide määruuse sätted kehtima, v.a. need sätted, millest tulenevalt ei saa Ühendkuningriik nimetatud määruuse kohaldamisel osaleda;
- 3) jätta kohtukulud Euroopa Liidu Nõukogu kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

1. Ühendkuningriigile ei antud õigust osaleda nõukogu 13. detsembri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 2252/2004 liikmesriikide poolt väljastatud passide ja reisidokumentide turvaelementide ja biomeetria standardite kohta (passide määruuse vastuvõtmisel, olenemata sellest, et ta oli kooskõlas Schengeni *acquis'* Euroopa Liitu integreerimise protokoll (Schengeni protokoll) artikli 5 lõikega 1 ja Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokoll artikli 3 lõikega 1 vastavast soovist teada andnud. Passide määruuse tühistamist taotletakse seetõttu, et Ühendkuningriigi kõrvalejätmine selle vastuvõtmisest kujutab endast olulist menetlusnormi rikkumist ja/või EÜ asutamislepingu rikkumist EÜ artikli 230 teise lõigu tähenduses.
2. Ühendkuningriigi peamine argument seisneb selles, et tema kõrvalejätmisel passide määruuse vastuvõtmisest lähtus nõukogu Schengeni protokoll artiklite 5 ja 4 omavahelise suhte väärar tõlgendusel. Täpsemalt väidab hageja alljärgnevat:
 - a) nõukogu tõlgendus, mille kohaselt Schengeni protokoll artiklis 5 sätestatud osalemise õigus kohaldub ainult nende Schengeni *acquis* sätetest tulenevate meetmete suhtes, milles Ühendkuningriik osaleb artikli 4 alusel Nõukogu poolt vastuvõetud otsuse kohaselt, on vastuolus vastavate artiklite ülesehituse ja sõnastusega, artiklis 5 sätestatud süsteemi olemusega ja artikli 5 kohta tehtud deklaratsiooniga, mis lisati Amsterdamis lepingu lõppaktil;
 - b) nõukogu tõlgendus Schengeni protokoll artiklist 5 ei võimalda Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokoll artiklis 7 sätestatud "teise sätte kohaldamist piiramata" põhimõtet edukalt rakendada. Samuti ohustab selline tõlgendamine Schengeni *acquis* terviklikkuse püsijäämist. *Acquis* ühe kaitsemeetmena oleks selle meetme kahjulik mõju Ühendkuningriigi suhtes aga täiesti ebaproportsionaalne;